םו.

ותנשא לאחר ניסת לאחר וראתה דם מחמת

תשמיש משמשת פעם ראשונה ושניה ושלישית מכאן וְאילך לא ְתשמש עד

שתתגרש ותנשא לאחר ניסת לאחר וראתה

דם מחמת תשמיש משמשת פעם ראשונה

ושניה ושלישית מכאן ואילך לא תשמש עד

שתבדוק עצמה "כיצד בודקת את עצמה

מביאה שפופרת ובתוכה מכחול ומוך מונח

על ראשו אם נמצא דם על ראש המוך

בירוע שמן המקור הוא בא לא נמצא דם על

ראשו בידוע שמן הצדדין הוא בא יואם יש

לה מכה באותו מקום תולה במכתה יואם יש

לה וסת תולה בוסתה יואם היה דם מכתה

משונה מדם ראייתה אינה תולה יונאמנת

אשה לומר מכה יש לי במקור שממנה דם

יוצא דברי רבי רשב"ג אומר דם מכה הבא

מן המקור ממא ורבותינו העידו על דם המכה

הבא מן המקור שהוא מהור מאי בינייהו

אמר עולא שמקור מקומו ממא איכא בינייהו

שפופרת אפגורי מפגרא לה אמר שמואל

יבשפופרת של אבר ופיה רצוף לתוכה אמר

ליה ריש לקיש לרבי יוחגן ותבדוק עצמה בביאה שלישית של בעל הראשון אמר ליה

לפי שאין כל האצבעות שוות אמר ליה

ותבדוק עצמה בביאה ראשונה של בעל שלישי לפי שאין כל הכחות שוות ההיא

דאתאי לקמיה דרבי אמר ליה לאבדן זיל

בעתה אזל בעתה ונפל ממנה חררת דם

אמר רבי "נתרפאה זאת ההיא אתתא דאתאי

לקמיה דמר שמואל אמר ליה לרב דימי בר

יוסף זיל בעתה אזל בעתה ולא נפל ממנה

ולא מידי אמר שמואל זו ממלאה ונופצת היא

וכל הממלאה ונופצת אין לה תקנה ההיא

דאתאי לקמיה דרבי יוחנן דכל אימת 🐠 דהות

סלקא מטבילת מצוה הות קחזיא דמא א"ל

שמא דימת עיריך עלתה ביך לכי והבעלי

לו ע"ג הנהר איכא דאמר אמר לה תגלי

לחברותיך כי היכי דתהוו עליך להך גיסא

נתהון עלך להך גיםא ואיכא דאמר אמר לה

גלי לחברותיך כי היכי דלבעו עליך רְחמים

דתניא וממא ממא יקרא ממצריך להודיע

צערו לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים

אמר רב יוסף הוה עובדא בפומבדיתא ואתסי

אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר רב התקין

רבי יום אחד תשב ששה

מסורת הש"ם

ים א מיי׳ פ״ד מהל׳ איסורי ביאה הלי כב סמג לאוין קיא ניאה הלי כב סמג לאוין קיא טוש"ע י"ד סי קפו סעיף ב נוברב אלפס שבועות פ"ב דף

ב ב מיי׳ שם הל׳ כ טוש״ע שם מעיף ה [וברב אלפס שס]: בא ג מיי׳ שם טוש״ע שם סעיף ד:

י. בב ד מיי׳ שם טוש״ע שם ס״ה: בג ה מיי׳ שם טוש״ע שם סעיף ו ווברב אלפס שסו:

ר ו מיי שם הלי כג טוש"ע שם סעיף ב: בה ז מיי שם הלכה כ טוש"ע שם סעיף ג וע"ש [וכרב אלפס שם]:

כו ח טוש"ע שם סעיף ט ע"ש: ט [מיי פ"י מהלי טומאת לרעת הל"ו והל"ח]: כז י מיי פי"א מהלי איסורי ביאה הלכה ד סמג שם טור ש"ע שם סי' הפג ווברב אלפם

ש"ע שם סף קפג [וברב מנפס שם דף רפט:]: כ [טוש"ע שם סי קפח סעיף ג וסי קלד סעיף ב ובהג"ה]: בח ל מ מיי שם פי"א הלכה ט וע' בהשגות ובמ"מ ובכ"מ יועי פוטשות וכנו מיוכל מי שם סמג שם טוש"ע שם סיי קלב סעיף א [וברב אלפם שבועות פ"ב דף רל:]:

תום' הרא"ש דברי ר׳. פרש״י אבל רישא לאו רבי היא דלר׳ בתרי זימני הויא

חזקה. ומיהו י"ל דאף לר' בעינן יווקה. ביח לי אוך לו ביבן ג' זימני כדאמרינן לעיל לימים שנים והיינו כר' וקאמר למה שלא מנו חכמים ג' כמו אכלה שום וראתה כו' אלמא גם לר' יש דבר שצריך שתתחזק ג' פעמים: לפי שאין כל . האצבעות שוות. פירש"י ושמא האצבעות שחות של החשמא בבעל אחר לא תצטרך בדיקה ומוטב שתתגרש ותתקן ולא תבא לידי חשש כרת הלכך מתגרשת עד שתתחזק בג' . אצבעות. ומשמע לפי׳ שאסורה אבבערוני משמע לפי שאחרה לראשון מתשמיש שלישי ואילך אפילו בבדיקה שלא תהאבחשש כרת. ול"נפי׳ דאם יש חשש בבדיקה זו ואסרינן לה לראשון ע"י בדיקה א"כ למה לא נתיר אותה לבעל שלישי ע״י בדיקה בפעם שלישי ע״י בדיקה בפעם ביעית וכי מחמת תקנת נשואי אשה נתיר חשש איסור ואם אין זשש איסור בבדיקה א"כ גם לראשון תהא מותרת. הלכך נ"ל דה"פ ותבדוק עצמה מביאה שלישית של בעל יאשון כלומר ואמאי מותרת לשני בלא בדיקה כיון שכבר הוחזקה לראות ג' פעמים . בשעת תשמיש דומיא דפירכא כדפי' התם שתהא אסורה לשמש בלא בדיקה הכי נמי לשמש בלא בויקה הכינה פריך הכא שתהא אסורה לשמש מכאן ואילך אפילו לבעל אחר ומשני לפי שאין כל האצבעות שוות וחזקת בעל ראשון אינה אוסרתה על בעל שני. והה"נ אי בעיא לבדוק . כביאה רביעית של בעל ראשון דשריא ליה אלא עצה טובה שוק ולא תצטרך בדיקה: 'תבדוק עצמה מביאה ראשונה של בעל שלישי. ותי׳ כיון דאכתי לא ידע טעמא דכל הכחות שוין ליפרוך נמי ותבדוק עצמה מביאה ראשונה של בעל שני שהרי אצבע שלו שוה לאצבע של ראשון. וי"ל שוה לאצבע של האשון. היל דידע שפיר המקשה האית לן למימר אין כל הכחות שוין כל זמן שלא הוחזקה באצבעות: נתחוו לאידן גיסא. פי' בערוך שתאמרי להם שאת בת דמים שוהמה להם שאת בתי מהם מרובין ויתנו בך עין לומר בניך מרובין ויפסקו ממך הדמים: יום אחד תשב ששה והוא. וצריך שיהו נקיים שבכל יום שתראה מספקי׳ דלמא השתא הוי תחלת נדה. והא דלא קאמר נקיים משום דלא שייך לומר נקיים אלא כשהם ימי ספירה שנים תשב ששה והן. ותי׳

דנאמנת כרבי אבל כולה רישא כרשב"ג דסבירא ליהש מכחול. קיסס ארוך ומוך על ראשו של מכחול: מן הלדדין. וטהור: בג' זימני הוי חזקה ור"י מפרש דאפילו רבי מודה ברואה מחמת **מכחול. היס שלינה רואה כל שעה מחמת משמיש** דבעי ג' זימנין לאחזוקה דומיא דהך דלעיל© דאמר לימים ב׳ ולמה שלא מנו חכמים ג׳ כגון

אכלה שום או פלפלין דאפילו לרצי בעי תלת זימני:

ותבדוק עצמה בביאה שלישית בו'. פירש בקונטרס מביחה שלישית וחילך תשמש על ידי בדיקה ולמה תתגרש מתוך לשונו משמע דאסורה לראשון אפי׳ בבדיקה וה"ה דהוה מלי למיפרך לפי פירושו דגם לשני לא תשתרי אלא ע"י בדיקה כיון דלא ידע שינויא דלאו כל האלבעות שוות ור"ת מתיר לרחשון בבדיקה ויש להעמיד הברייתא כשאינה רולה לטרוח בבדיקה או שאינה יודעת לבדוק וכן משמע בירושלמי בפ׳ דם הנדה דפריך ותבדוק עלמה בבעל שני ומשני לפי שאין כל האלבעות שוות כן י"ל דהש"ם דידן נמי פריך אשני ובתוספתא (פ״ח) נמי תניא עד כמה מותרת לינשא עד שלשה כו' פירוש עד כמה מותרת בלא בדיקה ומדלא מהדר אאיסורא לפרש עד כמה היא אסורה אפילו בבדיקה משמע דבבדיקה שריא אפילו לראשון ואתי שפיר לפירוש ר״ת דפירכא קמייתא

ותבדוק עצמה בביאה ראשונה של בעל שלישי. תיתה למאי דלא ידע שינויא דאין כל הכחות

הוי כמו פירכא שניה:

שוות ליפרוך דתבדוק עלמה בביחה שניה של בעל שני דלענין אנבע שלו אין לומר לא כל האלבעות שוות שהרי כבר ראתה פעם ראשונה על ידי בעילתו ומשום חזקת כחות אין להתירה שהרי הוחזקה בג' כחות של בעל רחשון וחין להתירה חלח מטעם זה דאין כל הכחות שוין ואין חזקת כחו של ראשון מועלת לשני ואכתי לא ידעינן הך טעמא: בי היכי דתהוו עליך להך גיםא. פירש"י תחת אשר קנאו באהבת אישך יאמרו כמה שנאה גדולה ותשוב קנחתם ממך ובערוךם פי׳ ששלטו בך עינים להתרחק מבעליך תודיעם עכשיו שאת בת דמים מרובים שבניך מרובין ביותר ויתנו עיניהם בך ויאמרו אשריה שדמיה מרובים שמתוך כך בניה מרובים ומתוך העין שיתנו בך

יפסקו הדמים ותתרפה: שנים תשב ששה. אושמה רחתה יום ראשון דם ירוק ואינו מו המניו:

והוא שנים תשב ששה והן שלשה תשב שבעה נקיים אמר ר' זירא בנות ישראל ∘החמירו על עצמן שאפילו רואות מפת דם כחרדל יושבות עליה שבעה נקיים אדבריה רבא לרב שמואל ודרש קשתה שני ימים ולשלישי הפילה תשב שבעה נקיים קסבר אין קשוי לנפלים ייואי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם א"ל רב פפא לרבא מאי אריא קשתה שני ימים אפילו משהו בעלמא יידהא א"ר זירא בנות ישראל החמירו על עצמן שאפילו רואות מפת דם כחרדל יושבות עליה שבעה נקיים יא"ל יאמינא לך יי איסורא ואת אמרת מנהגא היכא דאחמור אחמור היכא דלא אחמור לא אחמור (תבעוה נתר בחמין למבול קמטים ע"ג נמל סי') ייאמר רבא לתבעוה לינשא היכא דלא אחמור לא אחמור (תבעוה נתר בחמין למבול קמטים ע"ג נמל סי') ייאמר רבא לתבעוה לינשא

ונתפייםה צריכה שתשב שבעה נקיים רבינא איעסק ליה ∘לבריה בי רב ₪ חנינא יא"ל סבר ליה מר למכתב כתובה סלארבעה יום א"ל אין כי ממא לארבעה נמר עד ארבעה אחרינא איעכב שבעה יומי בתר ההוא יומא א"ל מאי האי א"ל לא סבר לה מר להא דרבא דאמר רבא תבעוה לינשא ונתפייסה צריכה לישב שבעה נקיים א"ל אימר ראמר רבא בגדולה דקחזיא דמא אבל בקטנה דלא חזיא דמא מי אמר א"ל בפירוש אמר

יקר. אמאי סגי לה בששה דלמא ראשון הוה בימי זיבה וימי נדה שאינה רואה בהן אין עולין לספירת זיבתה כדפסק ר״ת בימי לידה. ובשילהי תאה ימגי להבשתה למאד אמון ההבימה הבהוצה ביה השהיה או המהוד האבון אך נודק נספרות ובמה בנסק דית ביה לידה הבשלה ה בא סימן משה יחד ימי נדה לימי לידה ונמצא שהיא צריכה עדיין לשמור יום אחד כנגד אותו יום שראתה בימי זיבה. וי״ל א' מספקי לשני בתהלת נדה א״כ הזי הראשון י״א יום של זיבה ולא בעי שימור מדאורייתא ואפילו אי בעי שימור מדרבנן לא היה די מחמיר על עם שבשדות כל כך: מפת דם כחרדל. ותי' כיון דרואה ודאה מאי רבותא בטפת דם כחרדל. פשיטא דמטמא בכל שהוא תנן. וי״ל דטעמא דיושבת ז' נקיים היינו משום דאימור תמול ושלשום ראתה ולאו אדעתה וסד״א אלו ראתה לפני שני ימים היתה רואה עתה ראה מרובה שכבר מעיינה פתוח ומדלא אשכח אלא כחרדל ש״מ מעיינה סתום קמ״ל: אדבריה רבא כו״. ואי אפשר לפתיחה הקבר בלא דם. והא דאמרינן בפ״ב דכריתות ולרבא דאמר מחוסר כפורים דוב כזב דמי הא מתניתא היכי מתרץ לה אמר רב אשי מתרץ לה ביום מ׳ ליצירת זכר וביום פ׳ ליצירת נקבה ור׳ ישמעאל היא ואפשר לפתיחת הקבר בלא דם אליבא דהאי ברייתא קאמר הכי אבל איהו יום לפיער כפכת מחד מיום לכיער להסוק יום לפיער נמוכה לחים לניער נמוכה הלפסת לום הלפיער (שט). בוחבר לבידונקברו שבמבל היו בתידונה בידונקברו או באר בידונקברו בידונקברו הייצונה בידונקברו בידונקברו בידונקברו בידונקבר בידונקברו בידונקבר בידונק

וסנשא לאחר. כדמפרש לקמיה שאין כל האלצעות שוות: וסנשא [נאמנת אשה דומר ובו' דברי רבי. פרש"י דדוקא הך סיפא לאחר. דתלתא זימני בעינן לחזקה כרשב"ג. בכולה גרסינן ושלישית:

אלא לפרקים תולה בוסתה ומשמשת בלא בדיקה בין וסת לוסת: דברי רבי. הך מילתה לחודה דנהמנת אשה קאמר רבי אבל רישא כולה רבן שמעון היא: אפגורי מפגרא. שהען אינו חלה ומסרטטי ומוליא דם: רצוף. כפול: ותבדוק בביאה שלישית של בעל ראשון. כלומר מביאה שלישית של ראשון ואילך תשמש ע"י בדיקה ולמה תתגרש: לפי שחין כל החלבעות שוות. ושמא בבעל אחר לא תלטרך בדיקה ומוטב שתתגרש ותתקן ולא תבא לידי (ד) כרת הלכך מתגרשת עד שתתחזק בשלש אלבעות: ותכדוק בביחה רחשונה של בעל שלישי. משבא עליה פעם אחת לא תשמש שניה בלא בדיקה שהרי הוחוקה בג' אלבעות. ומשנינן אין חזקת ביאה אחת חזקה דאין כל הכחות שוין ושמא בעילה זו היתה בכח מרובה הלכך עד שתתחזק בג' ביאות לכל אחד ואחד והדר תבעי בדיקה לביאה רביעית של בעל שלישי: ההיא דחתחי. שהיתה רוחה דם מחמת תשמיש: בעתה. הבהילה פתאום: **ממלאה ונופלת.** מתמלאה דם ומנפלתו בשעת תשמיש: דימה עיריך. בנות עיריך שהיו מתקנאות ביך בחיבה שביניך לבעליך. דימת לשון ליעח פרלדי"ן כמו (יבמות דף נב.) מידם דיימא וכמו (סוטה דף כו.) לא ישא אדם דומה: כי היכי דתהוו עליך. עד השתח להחי גיסא על חיבה יתירה שביניכם: נתהוו עליך לאידך גיסא. ויאמרו כמה שנואה זו ותשוב קנאה ממך: הוה עובדא. וגילתה לערה לרבים ובקשו עליה רחמים ונתרפאה: בשדות. מקום שאין בני תורה ואינן יודעות למנות פתח נדות מתי הן ימי נדה מתי הן ימי זוב: ששה והוא. כדין תורה ושמא בימי נדה הוא: שנים חשב ששה והן. לחומרת שמת ראשון סוף זוב ושני תחלת נדה ולריכה עוד ששה אבל שלשה דאילו הוה ימי זיבה לריכה ז' נקיים השתח נמי תשב שבעה נקיים שמא בימי זיבה עומדת: קשתה שנים. וראתה בימי זוב: איסורא. דאפי׳ היכא דלא אחמור תשב על כרחה מן התורה: לריכה לישב שבעה נקיים. שמח מחמת תאות חימוד ראתה דם: איעכב ז'

יומי. בתר יותה שנתפייסה לינשה:

כא.). יושבות עליה רבא "ל"ש גדולה לא שנא קטנה גדולה טעמא מאי משום דמחמדא קטנה נמי מחמדא אמר רבא אשה

> ב, מחזו"ו סי׳ תסו, ועי"ש עוד). עד ארבעה אחרינא. על לקודם בעילת מלוה, שהרי לריכה לספור ז' נקיים (האורה ח"ב סי' ב, הפרדם עמ' ום רביעי בשבת אחר מיום רביעי זה עד שבעה ימים, וההוא יום רביעי לכתוב כתובה כדין בתולה הנישאת ליום הרביעי (שם)

א) (לעיל טו. וש"כן, צ') פסחים קיב'ן, ג') שבת סו. מו"ק ה. חולין עת. סוטה לב:, ד') [ברי"ף ובר"ף פ"ב דשבועות אר' בסוודית], ס') [פרש"י וחוס' ע"ו חמלא באריכות במגילה כח: ובתר" ברכות פי אין עומדין ברי"ף דף כב. באריכות], ו) [לעיל כא. וש"כן, ו) ברכות לא. מגילה כח:, מ) [יבמות יג:], ע) יבמות לו: ליום פלו נכתוב כתובה איעכב ז' יותי בו תובשוט יותנו טעט טיינ מ"ט עבד מר הכי כו', ל) ס"א ליום ארבעה ועי' רש"א, ל) [ומסרט יעב"ץ], **מ**) [יבמות

תורה אור השלם

מל:ן, () ומג ע"בן, מ) ע' לס ח,

1. וְהַצְרוּעְ אֲשֶׁר בּוֹ הַנְּגַעְ בְּנְדִיוֹ יִהְיוֹ פְּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יַהְיָה בְּרִעְ וְעַל שְׁפָּם יִעְטָה וְטָמֵא טְמֵא יִקְרָא: ויקרא יג מה

הגהות הב"ח

(A) גמ' דהות סלקא מטבילת נ"ב פי' הראצ"ד דכשהיתה נכנסת לעיר היתה רואה דם א"ל מפני שחברותיה רואות ביך כשאתה נכנסת ומתקנאות ביך לפיכך אתה רואה לכי והבעלי על גב הקודם שחקם שחדה בעוד מלא יראו אותך: (ב) שם אמינא לך אנא איסורא ואת: (ג) שם איעסק ליה לבריה בי רב חביבא אמר ליה: (ד) רש"ד ד"ה לפי שאין וכו' ולא תבא לידי שגגת

גליון הש"ם

גם' א"ל אמינא לך איסוו עיין בראב"ן סיי שכ"ג שהיה לו גיי אחרת כאן: שם לבריה בי הנינא. ברי"ף ורשב"ל ורא"ש אימא בי רב חביבא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תור"ה שנים וכו' שמא ראתה יום ראשון. נ"צ ער' ידי אליהו פי"א מהל' איסורי ביאה דין ג' מיקון פ"ה בסוף דבריו בזה:

> לעזי רש"י פרלדי"ץ [פרלידי"ץ].

מוסף רש"י

מקור מקומו טמא. וכל דם הבא דרך שם ואפילו אינו דם נדה הוי אב הטומאה לטמא אדם טומאת ערב ואם נגעה בטהרות מתחים (לעיל מה). האצבעות. מבל משמים (פחרים קיבו). הכל משמים (פחרים קיבו). דימת עיריך, דינור ימר שהיו נדברים בה על מבינותה של בעלה (סוטה כד.). וטמא טמא יהרא. הוא עלמו אומר טמא. יקרא. הוח ענמו חומר טמת, מחקו מעלי (שבח מה) לעק ואומר טמא הוא (חוזין עה) כלומר סורו מעליו שטמא הוא (טוטה לב:). לפתיחת הקבר. הרחס, בלא דם. דס לידה הרחס, בלא דם. דס לידה שבעה בקיים. לבד מאותו יוס שבותו בקיים. עד מאותו יוס שפוסקם, והמורה לא הלריכה זי נקיים אלא לובה, שנאמר ואם עמרה מוובה, ואין ובה אלא הרואה ג' ימים במוך י"א יום שבין נדה לנדה (ברכות לא.) דמדאורייתא אין לריכה ז' נקיים אלא הרואה ג' ימים רלופין במוך י"א יום שבין נדה לנדה, אבל בתחלת נדתה, אפילו ראתה כל ז' ופסקה לערב טובלת בלילה, והן